

ПРЕС КЛИПИНГ

8-9. фебрур 2014.

НАСЛОВИ

- Краљево: Оставке директора Фабрике вагона; (стр.2)
- Радници траже поништење приватизације Керамике Младеновац; (стр.3)
- Солидарни порез плаћају и они са минималцем!; (стр.4)
- Рекордери: Лекари опште праксе и стоматолози на посао чекају шест година; (стр.5)
- Уплаћен један минималац радницима Желвоза; (стр.8)
- Блокиране 73 школе; (стр.9)
- Потреси у железници због привилегија или злоупотреба; (стр.11)
- Шта све чека будућег министра привреде; (стр.12)
- За опоравак пензионера 339,6 милиона динара; (стр.14)
- Све ређа покушљења; (стр.15)
- Од понедељка целодневне блокаде; (стр.16)

Краљево: Оставке директора Фабрике вагона

Тањуг

Директор Фабрике вагона из Краљева Зоран Богдановић, и још четворица извршних директора ове краљевачке фабрике, чији су радници у штрајку осам месеци, поднели су оставке

Директор Фабрике вагона из Краљева Зоран Богдановић, и још четворица извршних директора који су чинили менаџмент ове краљевачке фабрике, чији су радници у штрајку већ осам месеци због неипслаћених зарада, поднели су данас оставке.

У Фабрици вагона данас се окупило око 300 радника, јер је био најављен састанак Надзорног одбора на којем је требало да се расправља о даљој судбининекадашњег краљевачког гиганта, али је састанак почео оставкама комплетног менаџмента, заједно са директором Богдановићем.

Председник Штрајкачког одбора Фабрике вагона, Ненад Терзић, рекао је Тањугу да су се радници окупили у фабрици јер су добили незваничне информације, да би Фабрика вагона могла да оде у стечај.

"Добили смо једну такву информацију, и спонтано се окупило више од 300 радника. Међутим, на седници су сви директори поднели оставке. Заступница капитала у понедељак иде на састанак у министарство привреде. Ми смо предложили да она преузме вођење фабрике, док се не стабилизује настала ситуација", рекао је Терзић.

За понедељак је заказан наставак протеста радника, који су у претходна четири дана блокирали Ибарски мост у Краљеву и неколико раскрсница.

Радници су у штрајку већ осам месеци, а за то време није им исплаћен ни динар. Они траже исплату бар половине заосталих зарада, а дугује им се у просеку 18 плата, повезивање три године радног стажа и оверу здравствених књижица.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/440913/Radnici-traze-ponistenje-privatizacije-Keramike-Mladenovac>

Радници траже поништење приватизације Керамике Младеновац

Тањуг

Запослени у Керамици Младеновац затражили су данас поништење приватизације те фабрике и исплату 20 заосталих зарада које им власници дугују.

Власници те фабрике конзорцијум Интергас из Београда и БГ оил из Бугарске, запосленима нису исплаћивали плате од јуна 2012. године, а у међувремену је покренут и стечајни поступак у фирми Инетергас, која је један од власника Керамике.

Интергас је као власник Керамике том предузећу позајмио 4,5 милиона евра, а сада пошто је Интергас у стечају, на основу извршног ресења стечајног судије, тражи преузимање имовине Керамике у тој вредности, објаснио је представника синдиката Слога у Керамици Стојан Арсић.

- Они су покушали то да укњиже, али уколико то ураде, радници неће никада моћи да добију своје плате. Размишљали смо да покренемо стечај над Керамиком код Народне банке Србије, али у том случају радници би били оштећени - рекао је Арсић и додао да ових дана очекују одговор од јавног тужилаштва.

Данашњи протесни скуп у Керамици Младеновац је покушај дасе скрене пажња јавности на још једну пљачкашку приватизацију, рекао је председник синдиката Незаисност Драган Марковић и упозорио да Керамика има дуговања између осам и девет милиона динара и да су јој искључени струја и гас.

Представник Самосталног синдиката у Керамици Милорад Павловић указао је да је Агенција за приватизацију власницима дозволила да 11 пута продужавају рокове и мењају почетни уговор о приватизацији и зато траже одговорност надлежних.

- Керамика је остала без имовине, а држава не предузима ништа, иако је сама оштећена у овом случају - рекао је председник самосталног синдиката Дејан Гајић.

Раднике Керамике подржао је данас народни посланик Владимир Цвијан који је рекао да се "решење овог проблема не назире јер садашња власт директно врши притисак на суд да доноши незаконите одлуке и оштети раднике".

Осим наведених синдиката данашњи протесни скуп у Младеновцу подржала је и Асоцијација слободних и независних синдиката Србије и Синдикат Керамике Младеновац.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/440855/Solidarni-porez-placaju-i-oni-sa-minimalcem>

Солидарни порез плаћају и они са минималцем!

Правилник о солидарном порезу на зараде веће од 60.000 динара у јавном сектору погодиће и запослене са минималцем, уколико им плата касни.

Такође, биће умањење и заостале накнаде за трудничко боловање и породилско одсуство, као и зараде у предузећима у реструктурирању, упозорио је данас Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити Србије.

- Накарадним наведеним прописима биће додатно кажњавани сви запослени који примају нередовно зараду, односно уколико се заостале зараде (две, три или више) приме у истом месецу - наводи се у саопштењу тог синдиката.

На основу измена и допуна Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору од дана 29. јануара, додаје се даље, запослени у здравству ће у фебруару платити солидарни порез, иако им је месечна зарада не само знатно нижа од 60.000 динара, већ је мања и од просечне плате у Србији.

Како су објаснили у синдикату, многи запослени у здравству нису примили аконтацију за јануар 2014. године, па ће им цела јануарска зарада бити исплаћена у фебруару а пошто ће им бити уплаћена и аконтација за фебруар укупна сума ће прећи цензус од 60.000,00 динара, тако да ће им зарада бити умањена за 20 одсто, колико износи стопа "солидарног" пореза.

Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити Србије наводи и пример запослених у предузећима у реструктурирању који нису примили зараде по годину и више дана, и којима ће

се уколико приме свега три зараде у висини минималне у истом месецу, такође, одбити 20 одсто од укупног износа на име тог пореза.

Због тога је Синдикат запослених у здравству у сарадњи са другим репрезентативним синдикатима и Лекарском комором Србије упутио захтев Влади Србије и ресорним министарствима за изузимање здравства од примене Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору, као и Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, којим се уводи забрана запошљавања у јавном сектору до 31. децембра 2015.

Због свих "наведених аномалија" овај синдикат је најавио да ће покренути иницијативу пред Уставним судом за оцену уставности и законитости Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору, јер сматра да су донети правни прописи "апсолутно неприхватљиви, контрадикторни сами себи и погубни за све запослене".

Поводом "солидарног" пореза данас су се огласиле и синдикалне организације "Застава оружје", "Први партизан" и "Прва искра", које су поручиле да сврставање предузећа одбрамбене индустрије у категорију предузећа чији радници плаћају овај порез "говори о одуству слуха" и доказује да "власт нема осећај за специфичности са којима се суочавају та предузећа".

У заједничком саопштењу синдиката ових фабрика из Крагујевца, Барича и Ужица наводи се да радници "не могу више да, по ко зна који пут, прихвате економски и социјални ризик, поготово што се наставља урушавање српске привреде", те да наметањем нових пореза држава улази у озбиљна социјална искушења која се не могу решавати новим обећањима.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/441272/Rekorderi-Lekari-opste-prakse-i-stomatolozi-na-posao-cekaju-sest-godina>

Рекордери: Лекари опште праксе и стоматолози на посао чекају шест година

Тањуг

Међу високо образованим грађанима најдуже на посао чекају лекари опште медицине, стоматолози, али и стручњаци попут организатора аутоматске обраде података, који на прво запослење просечно чекају и дуже од шест година, показали су подаци Националне службе за запошљавање (НСЗ).

У Србији има 769.546 незапослених, од чега 27, 2 одсто, односно 209. 202 чине млади. Према подацима НСЗ, од укупног броја незапослених 245.406 чине неквалификовани и полуквалификовани радници, а око 78.000 високо образовани- тачније 10, 14 одсто од укупног броја незапослених.

Када је реч о струкама, подаци показују да међу лицима са завршеним академским студијама и факултетом на посао дуже од 6,5 година чекају организатори аутоматске обраде података, приближно и лекари опште медицине, а 5, 8 година на посао чекају стоматолози, 5, 5 година професори општенародне одбране и друштвене самозаштите, као и организатори економског пословања.

Више од четири године незапослени су организатори заштите на раду, историчари уметности, инжењери геологије, металургије, док скоро четири године на посао чекају политиколози.

Међу грађанима са завршеном вишом школом, више од шест година на посао чекају организатор набавних и продајних послова, а више од пет година организатор рада, оперативни програмер аутоматске обраде података, технолог заштите на раду, наставник разредне наставе, статистичари, инжењери ПТТ саобраћаја, оперативни туристички организатор, виши социјални радник и машински инжењер-конструктор.

Међу онима са завршеном средњом школом, који чине и највећи део незапослених, више од седам година без посла су руковооци хемијских уређаја и машина, ветеринарски лаборанти, продавци мешовите робе...

Несто мање од седам година у просеку запослење чекају они који се баве специфичним занимањима, попут техничара плетења, предења, као и поштари. Према подацима НСЗ, међу свршеним средњошколцима у дужем временском периоду бележи се нешто већа потражња за оператерима на ЦНЦ машинама, а тражени су и аутотроничари, мехатроничари, књиговође, рачуновође, занимања у области неге старих и здравствене неговатељице, медицинска сестра-специјалиста инструментирања и козметичари...

Тражена занимања су и електротехничар електронике, електротехничар рачунара, електротехничар рачунарских мрежа и телекомуникација, техничар мехатронике, техничар за биотехнологију, техничар за компјутерско управљање, радник на обезбеђењу - техничар обезбеђења.

Са завршеном вишом школом и факултетом најтраженији су инжењери електротехнике, ИТ

стручњаци, инжењери електронике, машинства и грађевине са одговарајућим лиценцама, математичари, наставници страних језика, лекари с одговарајућим специјализацијама (анестезиолози, кардиолози, офталмолози, гинеколози...), фармацеути, стручњаци за финансије, односно рачуновође.

Без обзира што бележимо нешто већу потражњу за овим профилима, не можемо рећи да се ради о дефициту, већ можемо говорити само о томе да се лица ових профила могу брже или лакше запослити, нарочито ако се ради о кандидатима који имају велико радно искуство, наводе у Националној служби за запошљавање.

Ипак, од укупног броја тражених послова у 2013. години, за које је НСЗ пружила услугу посредовања у запошљавању, забележен је податак да за скоро три одсто послодаваца на евиденцији није било стука тражених профила или та лица нису имала довољно знања и вештина. Ради се највише о кандидатима који поседују специфичне лиценце из области машинства, грађевине.

Подаци сајта за запошљавање Инфостуд показали су да је на основу огласа објављених на том сајту у току 2012. године највише огласа било у области трговине, продаје, а онда и администрације, рачуноводства, ИТ индустрије, потом економије, а за стручњаке из саобраћаја (логистика), менаџмента, медијима, области људских ресурса.

Као и прошле године, ИТ бележи раст у односу на друге категорије када се ради о понуди радних места, међутим, број пријава на ове огласе још увек није довољно велик да задовољи потребе тржишта.

Слична је ситуација у области електротехнике и фармације, односно у тим областима слабији је одзив кандидата у односу на понуду посла.

Ако се посматра понуда посла, односно број објављених огласа у току године, не узимајући у обзир заинтересованост кандидата, најлошија ситуација била код занимања као што су библиотекар, инжењер графичке технологије, лифт монтер, сниматељ, проценитељ ризика, инжењер шумарства, а ништа лакше није било ни инжењерима заштите биља, као и стјуардесама, показали су подаци Инфостуда.

Стручњаци указују да образовни систем најчешће није прилагођен тржишту рада, док у неким школама то покушавају да надоместе увођењем праксе и одговарајућих програма. На пример, анализа коју је урадила Висока школа струковних студија за информационе технологије ИТС

показала је да се потражња за програмерима мобилних апликација знатно повећала на тржишту рада у Србији, па ће та школа сходно томе прилагодити наставни програм.

"Већ имамо студенте који обављају праксу у изради андроид апликација и радићемо и даље на томе", рекла је помоћник директора за истраживање на Високој школи ИТС Светлана Анђелић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/441049/Uplacen-jedan-minimalac-radnicima-Zelvoza>

Уплаћен један минималац радницима Желвоза

ФоНет

Радницима настарије фабрике за ремонт шинских возила Желвоз из Смедерева данас је на рачуне уплаћена само једна минимална зарада, од обећане две, а које према потписаном закључку синдиката и представника Министарства привреде треба да буду исплаћене до 10. фебруара ове године, саопштио је данас синдикат Слога -Желвоз.

"На рачуне нам је легао један износ минималца од 21.000 динара, а у понедељак би требао и други, у шта мало сумњамо, јер смо и са градоначелницом Јасном Аврамовић данас око 15 часова имали састанак, на којем нас је известила о једној уплати".

Ми до 10. очекујемо и други минималац, јер нам је то обећано у заједничком закључку који смо тада у министарству привреде сви потписали, рекао је Мики Нојић, председник синдиката Слога -Желвоз, један од чланова делегације која је 31. јануара била на састанку у Министарству привреде.

Он је рекао да су представници пет синдиката, упутили у четвртак допис министру Игору Мировићу да их у уторак, 11. фебруара прими на састанак, на којем би се разговарало о даљим потезима решавања њихових проблема, које се тичу даље исплате неисплаћених зарада, неоверених здравствених књижица и неиспуњеног раније обећаног социјалног програма.

"Уколико до уплате другог минималца не дође, као и састанка са Мировићем, у договору са свим синдикатима и радницима наставићемо досадашње активности да им скренемо пажњу на оно шта обећавају и шта испуњавају", рекао је Нојић.

На састанку код министра Мирковића и његовог тима, синдикалцима су обећане две минималне зараде до 10. фебруара, као и да ће влада, 3. фебруара на седници усвојити програм о распореду и коришћењу средстава за кредитну подршку привреде у 2014. години.

Такође је закључком утврђено да ће бити утврђени и механизми, којим ће им ово Министарство помоћи у решавању њихових проблема, социјалног програма и реализацију отпремнина радника, наводи синдикат у саопштењу.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Blokirane-73-skole.sr.html>

Блокиране 73 школе

Према подацима Народне банке, у Србији су тренутно у блокади 73 основне и средње школе, са дугом од 120, 6 милиона динара, без камате, а највећи дужник је новобеоградска Графичка школа

Рачуни основних и средњих школа блокирани су због неисплаћивања јубиларних награда, инвестиција, материјалних трошкова, превоза ученика и запослених и неизмирених рачуна за грејање, струју, воду, чишћење...

Дугови настају углавном због неизмиривања обавеза локалних самоуправа према школама, па је тако највише блокираних школа на подручју Ниша (17), Новог Пазара (13), Смедеревске Паланке (13), Крагујевца (7), Лесковца (5), Београда (3), Гњилана (2), Новог Сада, Врања, Зубиног Потока, Сечња....

Највеће задужење има Графичка школа са Новог Београда, скоро 29,5 милиона динара и према подацима НБС блокада је ушла у шесту годину, што је рекорд.

Школа за основно и средње образовање „11. октобар” у Лесковцу дугује 17,5 милиона динара и у блокади је 1.037 дана.

Београдска Основна школа „Олга Петров” дугује 11,7 милиона динара и блокирана је 1.415 дана. Вишемилionске износе дугују и остале школе, али има и установа које су блокиране због неколико хиљада динара.

Тако је крагујевачка ОШ „Светозар Марковић” у блокади због 4.400 динара, а ОШ „Бранко Радичевић” у Малом Зворнику због 9.632 динара.

Међу блокиранима је и новосадски Регионални центар за таленте, али и по многим најбоља београдска школа – Трећа београдска гимназија, показују подаци НБС од 5. фебруара.

Директор Графичке школе Велибор Божовић у изјави Танјугу наводи да је школа са две фирме сачинила уговор о складиштењу опреме – уређаја за практичну наставу. Опрема је веома брзо

нестала, а школа је тужена, рекао је Божовић и навео да школа преживљава захваљујући ђачком динару, издавању кухиње у закуп и скромној донацији.

Он истиче да је дуг дупло већи од евиденције НБС и наводи да је школа поднела тужбу и судски спор је у току.

У претходном периоду гомилали су се и дугови за грејање, који сада износе 30 милиона динара, као и за воду и струју, рекао је Божовић и навео да је посебан проблем што Министарство просвете ни градски Секретаријат за образовање не могу да помогну јер би све уплате ишле за намирење дуга. „Школу да сређујемо не можемо, јер немамо пара, од ђачког динара имамо за хемијске вежбе и чишћење школе, издали смо приватнику кухињу и од тога можемо нешто да употребимо за функционисање”, рекао је Божовић.

Он је навео да је прошле године требало 1,8 милиона динара за санацију, али надлежни нису могли то да уплате, истиче, наводећи да је био проблем и са плафоном који је пао у радионици. „Срећом, то је било за викенд, малтер је отпао, иначе би пало на децу. Немате начина то да санирате”, истакао је Божовић.

Запослени у свим блокираним школама плату добијају редовно, јер се исплаћује директно из Трезора, али проблем настаје када школа не може да подигне новац за материјалне трошкове, јер је отишао повериоцу за плаћање дуга.

Директор лесковачке Школе за основно и средње образовање „11. октобар” у изјави Танјугу наводи да школа дугује око 40 милиона динара, истичући да је дуг направило предузеће „Тренка рад”, које се налази у саставу школе и постоји још од 1990. године.

У тој фирми ученици су обављали праксу али је предузеће израђивало и таблице за потребе Министарства унутрашњих послова. Када је израду таблица преузео Завод за израду новчаница, предузеће је пропало а дуговања су се гомилала, објашњавају у школи.

„Дуговања су се јавила оног тренутка када је сектор изгубио посао израде саобраћајних таблица. Онда су стигле тужбе добављача и радника и то су дуговања која се гомилају. Правно није могуће да прогласимо неког технолошким вишком а да му не исплатимо отпремнину, а ми то не можемо као школа јер нисмо профитабилна делатност, немамо од чега да исплатимо.”

У погону „Тренка рад”, који је регистрован при школи, ради 21 радник, па је Школа за основно и средње образовање „11. октобар” једина у Србији која у саставу већ 25 година има регистровано предузеће.

Град Ниш финансира 55 школа, а начелница нишке Управе за образовање Јелица Велаја рекла је Танјугу да ће динамика плаћања школама убудуће бити бржа.

На састанку с директорима школа договорено је да динамика плаћања у фебруару буде нешто бржа него што је било у јануару а да приоритет имају обавезе које су довеле до блокаде.

Велаја је навела да износ заосталих средстава према Закону о роковима плаћања у комерцијалним трансакцијама у овом тренутку износи око 57 милиона динара, нагласивши да ће сви проблеми с плаћањем бити решени до краја марта.

Танјуг

Потреси у железници због привилегија или злоупотреба

Одвајамо милион и по евра годишње за синдикалне привилегије, тврди директор Драгољуб Симоновић. – Малверзације приликом продаје старих вагона, каже Небојша Никић

Синдикати Железница Србије (ЖС) траже смену генералног директора Драгољуба Симоновића због лошег управљања и наводних малверзација у овом предузећу. Са друге стране, директор одговара да је реч о побуни групе синдикалних лидера, незадовољних због привилегија које им је укинуо. После прекјучерашњег једночасовног протеста 200 радника, окупљених око Синдиката извршних служби Железница Србије и Уније синдиката српских железница, ситуација није разрешена, већ је Влади Србије предат захтев за разрешење директора.

Драгољуб Симоновић за „Политику” објашњава да је ЖС одвајао милион и по евра годишње за рад 28 синдиката.

– Од тога, милион евра иде само за трошкове синдикалних руководиоца. То су динарске и девизне дневнице, хотелски апартмани, ручкови, вечере... Ово су трошкови из 2012. године, док у 2013. тога нема. Раније руководство одобрило им је ове трошкове, колективним уговором додељене су им бенифиције какве нема нико у држави – наводи Симоновић.

Директор тврди да су синдикалци постављали и руководство ЖС, од средњег до најнижег нивоа.

– С обзиром на то да сам пресекао у највећој мери све што сам могао, а да при томе не задирем у колективни уговор, то је направило значајне уштеде ЖС, па тако и у погледу девизних дневница немамо ни динар утрошен за 2013. годину. Доставили смо податке и јавности и надлежним органима, да све провере и утврде. С обзиром на то да им у прошлој години нисам дозволио ни десети део ових трошкова, почеле су да ми пристижу поруке од лидера синдиката да ће да ме смене. Реч је о двадесетак људи, који су професионални синдикалци, који имају добре плате, возе добра кола, имају добре куће и станове, а не раде ништа – истиче директор ЖС.

Симоновић напомиње да је све почело да се „кува” од средине прошле године.

– Добијао сам претње да су они ту већ 20 година, да смо ми директори променљива категорија, да ми одлазимо, а они увек остају. С обзиром на то да не пристајем, и нећу постављати руководства која ми они диктирају, на челу протеста стала су два наводно моћна синдикална лидера, Небојша Никић и Бранислав Петровић. ЖС плаћа 76 синдикалних функционера, одваја за њих 50 кабинета, то је неиздрживо и ја то нећу дати, ни по цену да морам да одем. Ноторна је лаж да смо нудили новац било коме да не протестује. Нико од руководства, а имам и писане наредбе о томе, није ометао њихов протест, али од 18.500 наших радника, на протесту их је било је свега 150, углавном плаћених функционера – каже Драгољуб Симоновић.

Председник Синдиката извршних служби Српских железница Небојша Никић објашњава за наш лист да радници захтевају смену генералног директора Симоновића, и да је то њихов једини захтев. Никић наводи продају у старо гвожђе 431 вагона, као пример злоупотребе.

– Прва лицитација била је 25. априла 2013, и почетна цена по килограму гвожђа износила је 21,10 динара по килограму, а излицитирана цена била је 30,10 динара. Онда тендерска

комисија, по наређењу директора, поништава лицитацију, под образложењем да нису скинути резервни делови са тих старих вагона. А вагони стоје већ 30 година, све је одавно поскидано. Затим иде друга лицитација, 25. октобра 2013, и нова почетна цена 18,20 динара, а излицитирана је цена од 19,40 динара и све је продато. Образложење је било да је пала цена гвожђа на светском тржишту, а ја одговорно тврдим да је у међувремену порасла за 15 одсто. Штета за предузеће је 65 милиона динара – додаје Никић.

Према његовим речима, проблем није у томе што им је директор одузео привилегије.

– Није нам их узео, као што нам их он није ни дао. По колективном уговору, имам исту плату коју бих остварио да радим. Колективним уговором из 2002. предвиђено је да се обезбеди смештај у хотелу „Београд”, који је у власништву ЖС. Овај хотел није ни категорисан и дат је на управљање ћерки фирми „Желтурист”, која фактурише цену од 7.000 динара за ноћење са доручком, а све то плаћа Железница. Сумњамо да се и у томе крију злоупотребе – наводи Небојша Никић и тражи од надлежних да се процесуирају злоупотребе наведене у документима која су у четвртак предали на писарници владе.

Б. Билбија

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Sta-sve-ceka-buduceg-ministra-privrede.sr.html>

Шта све чека будућег министра привреде

Завршетак приватизације, решавање проблема предузећа у реструктурирању, побољшање пословног амбијента, само су неки од изазова

Ко год након избора буде сео у фотељу министра привреде, сачекаће га проблеми који су предуго били гурани под тепих и суочиће се са озбиљном ситуацијом у којој се налази српска економија.

Најпре ће морати да се позабави коначним завршетком процеса приватизације у нашој земљи, који траје готово 14 година. Тај посао неће бити нимало лак, јер је у надлежности Агенције за приватизацију и даље око 400 предузећа. Наследник Саше Радуловића мораће да реши и судбину 153 предузећа у реструктурирању која тренутно углавном живе од субвенција из буџета.

Како нас она коштају око 700 милиона евра годишње, а буџетски дефицит је све већи, нови министар ће то коначно морати да пресече. Рок за решавање проблема ових предузећа законом је орочен на крај јуна ове године, али све је више извесно да тај посао неће бити завршен на време.

Даље, иако сваки систем и развој земље почивају пре свега на домаћем бизнису и домаћим инвестицијама, веома битан фактор су стране директне инвестиције. Биланси за 2013. годину још нису готови, али стране инвестиције су према прелиминарним проценама испод милијарду евра.

Уколико желимо да се то промени, мораћемо да наставимо да побољшавамо пословни амбијент, да олакшавамо пословање и да постепено смањујемо намете на рад, како би више страних инвестиција дошло у Србију. Све то је посао целе будуће Владе Србије, али и министра привреде и у томе су сагласни сви који се баве приватним бизнисом.

Какав је фоторобот будућег министра привреде? Шта осим ових проблема са којима ће морати да се суочи, од њега очекују привредници и синдикати? Да ли су реформе Саше Радуловића

биле погрешне или је погрешан био тренутак, па се очекује да ће наследник наставити да ради оно што је већ започето?

– И следећи министар привреде имаће пред собом незахвалан задатак да са ограниченим ресурсима и мало инструмената за спровођење државне политике обезбеди привредни раст. На коју год страну да се окрене и на који год проблем да се усмери, суочиће се са тим да је нешто у ресору неког другог министарства. Тако је са радним законодавством, грађевинским дозволама, пореским и парафискалним оптерећењем привреде, координацијом инспекцијског надзора, јавним предузећима, па и са сивом економијом – сматра Душан Васиљевић, директор тима за регулаторне реформе у привреди, у оквиру „УСАИД-а” (Пројекат за боље услове пословања).

Како очекују експерти „УСАИД-а”, највећи део времена, енергије и ресурса министарства привреде, макар до краја ове године, одлазиће на спровођење поступка реструктурирања предузећа која су у том статусу већ годинама.

– Резултати тог процеса ће у великој мери одредити да ли ће наша економије да крене линијом здравог и одрживог раста. Већ сада знамо да ће предмет највећег спорења у стручној јавности бити начин привлачења страних инвестиција и субвенционисање привреде – закључује Васиљевић.

Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца, такође сматра да будућем министру привреде неће бити нимало лако уколико би да свој посао добро ради.

– Нови министар ће морати што пре да заврши процес приватизације и реструктурирање предузећа губиташа како би се оствариле буџетске уштеде и смањило задуживање државе. Јер, држава те дугове увек кроз веће порезе прелије на привреднике – сматра Рајић, додајући да би будући министар привреде морао често да буде у контакту са власницима малих и средњих предузећа, јер те фирме носе нашу економију.

– Али, проблем је то што будући министар, ко год он буде био, неће моћи све сам, односно без министарстава финансија, рада, па и грађевине. Уколико не буде било политичког консензуса за реформе и нови министар сам буде пробао да мења ствари, бојим се да ће проћи као Радуловић – оцењује Рајић.

Бранислав Чанак, председник Уједињених гранских синдиката „Независност”, од будућег министра привреде има две врсте очекивања – и као грађанин и као први човек синдикалне организације.

– Као грађанин очекујем разуман план. Да нам неко каже зашто смо овде и шта ће да ради и да мења. Па ако заиста мора да буде болно, нека буде. Али, да се о томе отворено и детаљно говори и, наравно, уз пуну подршку владе, а не сам како је то чинио бивши министар Радуловић – одговара Чанак.

Као синдикалац каже да је резове најлакше правити у радној снази.

– Али, то није решење, јер ми већ имамо велики број незапослених и тако бисмо само погоршали ситуацију. Очекујем друге начине решавања привредних проблема – закључује он.

Стефан Деспотовић

За опоравак пензионера 339,6 милиона динара

Очекује се да ће о трошку државе на рехабилитацију у некој од наших бања моћи да оде око 10.500 пензионера

Пензионери, који у последњих пет година нису користили бесплатну рехабилитацију у некој од бања Србије, моћи ће од марта да конкуришу за неко од места у РХ центрима и то о трошку пензијског фонда, саопштено је јуче на седници Управног одбора ПИО фонда.

Држава је за ову намену издвојила 0,01 одсто средстава од уплата доприноса за ПИО, а очекује се да ће више од 10.500 пензионера моћи да искористи ово право.

Иван Мимић, финансијски директор Фонда, истакао је да је ове године планирано да се издвоји 339,6 милиона динара за финансирање трошкова рехабилитације пензионера, од чега је 311,3 милиона намењено пензионерима из категорије осигураника запослених, 25,2 милиона за самосталце и око три милиона за пољопривреднике.

Пољопривредни пензионери ће прво на бесплатно лечење моћи да искористе под условом да имају најмање 10 година уплаћиване доприносе за пензијско и инвалидско осигурање.

Право ће моћи да искористе они пензионери с примањима до просечне пензије, што ће Пензијски фонд наредних дана утврдити тачно колики је то износ, како би пензионери тачно знали ко од њих може конкурисати за ово лечење.

Пензионери који буду искористили ову повластицу моћи ће да бирају једну од 24 бања у Србији, а цена болничког дана иде од од 2.500 до 2.850 динара.

Новина је, истакао је Мимић, што ће оне филијале фонда које не реализују ова средства, моћи да их преусмере оним филијалама које имају пензионере који су испунили улове за коришћење рехабилитација, али немају довољно пара да их у РХ и пошаљу.

Иако је из Министарства финансија јуче стигао одговор да када је реч о опорезивању плата већих од 60.000, односно 100.000 динара, да је закон донет и да ће се поступити по њему, синдикат ПИО апеловао је још једном на јучерашњој седници на надлежне да задрже постојеће плате до доношења Закона о платним разредима, за шта, како кажу, имају довољно аргумената.

Драгана Калиновић, директор ПИО фонда, позвала је јуче чланове УО да се у наредних месец дана организује седница на којој ће се разговарати искључиво о замеркама државног ревизора на рад ПИО због чега су подигнуте и прекршајне пријаве.

Она је замолила чланове УО да се том приком изјасне о томе како фонд стварно послује, у чијем интересу и које су то неправилности које треба исправити.

Смена на челу УО Фонда ПИО

На јучерашњој седници за новог председника УО ПИО фонда изабрана је, испред представника владе, Ивана Лекић, дипломирани правник, запослена у Министарству рада. Представници Уније послодаваца бурно су реаговали на овакав избор кандидата, затраживши објашњење како то влада уместо њих може да шаље свог представника, а да за то нико није затражио сагласност послодаваца.

Послодавци су за свог представника предложили Славенка Гргуновића, дугогодишњег члана УО ПИО, али он није добио подршку већине. Послодавци су после овакве одлуке напустили седницу УО, а Гргуновић је изјавио да је разочаран оваквом одлуком, запитавши чиме то чланови УО нису задовољни када је његов рад у питању па га нису изабрали. Од представника послодаваца стизали су повремено и претећи тонови и упозорења да је овакав начин избора председника УО ПИО пример инструментализације Пензијског фонда у чему они не желе да учествују.

Ј. Петровић-Стојановић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Sve-redja-poskupljenja.sr.html>

Све ређа поскупљења

Раст цена у 2013. години износио је 2,2 одсто што је најмање у протеклих неколико деценија, а главни разлог је беспарица

Потрошачке цене су у току целе 2013. године увећане за свега 2,2 процента, показују подаци Министарства трговине и то је, како тврде, најмање у неколико последњих деценија.

Иако ће се грађани тешко сагласити са тим да су поскупљења била тако мала, статистика нам потврђује да овако ниска инфлација (раст цена) није евидентирана чак у последњих четрдесетак година. Како се наводи у документу Министарства трговине о расту цена у 2013. години, на тако ниску инфлацију углавном су деловале цене хране и безалкохолних пића, које су због добрих климатских услова и повећаних приноса пољопривредних култура снижене. А то се, како закључују, одразило и на цене хране.

На ову проблематику, међутим, треба и нешто шире гледати. На то што раст цена није био већи, није утицала једино родна година. Суштинска брана поскупљењима је – пад куповне моћи грађана који се наставио и у 2013. години. То потврђује и Драгован Милићевић, државни секретар у Министарству спољне и унутрашње трговине и телекомуникација.

– У току 2013. године имали смо пад потрошње од 7,8 одсто и очекује се да ће се он наставити у 2014. години. Тражња је мала и трговци немају простор за поскупљења. Осим тога, у 2013. години су курс и цене енергената били стабилни, а пласмани банака мањи. То значи да све стоји и да ниједан фактор није могао да погура инфлацију – објашњава Милићевић.

Раст потрошачких цена

Извор: Министарство трговине

Горан Николић, економиста Института за европске студије, такође главни узрок ниској инфлацији види у смањеној потрошњи.

– Плате и пензије су у 2013. години пале између два и три процента и како због тога промет опада, трговци се не усуђују да подижу цене. Отуда мала поскуплења и ниска инфлација – објашњава Николић.

Он, међутим, додаје да није све ни у беспарици грађана, нити у родној години. Због пада промета, многи трговци су почели да послују у сивој зони. Самим тим, трошкови њиховог пословања су нижи, они држе ниже цене и тако су нелојална конкуренција трговинским ланцима који послују легално и који се и због тога не усуђују да подижу цене на својим рафовима.

– Ипак, према мом мишљењу кључна ствар су све слабија куповна моћ и беспарица. У таквој ситуацији нема трговца који би вољно подигао цене – закључује Горан Николић.

Када се говори ценама, треба рећи да је у Србији у 2013. години чак два пута забележена дефлација, односно општи пад цена. Већина грађана се поново неће сложити да је у Србији било шта појефтинило, ни у јулу када статистика први пут није детектовала раст цена на месечном нивоу, нити у новембру када се то догодило по други пут, па се чини да је то највише обрадовало креаторе наше монетарне политике – помогло им је да инфлацију уклопе у оно што су пројектовали. Реч је додуше о симболичним бројкама – према подацима Републичког завода за статистику, потрошачке цене су у новембру у просеку биле ниже за 0,6 одсто него у октобру, а у јулу је дефлација износила 0,9 процената. Како нам економска теорија објашњава да је дефлација, између осталог, и последица пада тражње, уколико се понови требало би да се забринемо око тога да ли нам ови подаци наговештавају нову рецесију.

Што се тиче курса динара и он је био мање-више стабилан у току целе 2013. године.

– Курс динара је био стабилан и за целу годину је повећан око један одсто, а изузетак је био јул када је порастао за 2,8 одсто. У децембру 2013. године један евро је вредео око 114,70, а у децембру 2012. године око 113,50 динара, што је 1,20 динара више – наводе у Министарству трговине.

Стефан Деспотовић

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/od_ponedeljka_celodnevne_blokade.4.html?news_id=275976

АКТУЕЛНО - Наставља се протест радника Фабрике вагона у Краљеву

Од понедељка целодневне блокаде

АУТОР: М. Н. С.

Краљево - Радницима Фабрике вагона Краљево, који су пре два дана започели блокаде краљевачких саобраћајница, јуче су се придружили и некадашњи радници Магнохрома, такође из портфела поништених приватизација, и неколико сати су у блокади држали једну од најосетљивијих раскрсница у граду. Реч је о раскршћу на изласку из Краљева, према Ибарској магистралу, која је једини правац преко кога камиони и аутобуси могу да изађу на пут према Рашкој и Новом Пазару.

На барикади која је постављена дошло је и до инцидента када је један од аутомобила хтео да прође преко препрека. Он је закачио радника који је потом са повредом колена превезен у краљевачку болницу.

У Штрајкачком одбору радника Фабрике вагона најавили су да је јучерашњи дан био само увод и да ће од понедељка протести бити интензивнији и радикалнији.

- То је само почетак саобраћајног колапса који ће да настане наредних дана у Краљеву. Раднике још нико из Министарства привреде није ни позвао, а камоли размишљао да нам закаже састанак на којем ћемо да преговарамо", кажу у том Штрајкачком одбору и најављују да ће већ за неколико дана почети целодневне блокаде, на којима ће се смењивати групе радника.

Радницима се дугује у просеку 18 плата, нису им оверене здравствене књижице, и нису им повезане три године радног стажа.

Подсетимо, Фабрика вагона била је 2006. године продата украјинском предузећу Азов импекс, а Агенција за приватизацију је више од три године чекала новог власника да почне да испуњава уговорне обавезе. Иако су радници месецима штрајковали због неисплаћених зарада, неповезаног стажа а ни рате за куповину нису ажурно наплаћиване, уговор са украјинском фирмом раскинут је тек 2010. године, откада се и краљевачка фирма налази у реструктурирању. Ништа боље није прошао ни Магнохром, кога је средином 2006. купила компанија Глобал стил, власника Прамод Митала, иначе рођеног брата Лакшми Митала, који је у то време, као "краљ челика" био на петом месту Форбсове листе. Али, испоставило се да је купац уместо инвестиција извукао сав капитал из фабрике и уговор је убрзо раскинут, али се тај некада моћан систем није опоравио и још увек чека нову приватизацију.